

Posłaniec św. Brunona

Nr 164

30 listopada 2014

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Adwent (*łac. Adventus - przyjście*)

Adwent to początek roku kościelnego. Jest to okres obejmujący cztery kolejne niedziele przed świętem Narodzenia Pańskiego. Co roku liczba dni adwentu jest inna. Okres ten rozpoczyna się zawsze w niedzielę między 27 listopada a 3 grudnia, natomiast kończy się Wigilią. Obejmuje więc od 22 do 28 dni. Adwent do połowy V w. nie był znany w Rzymie. Dopiero od VI w. okres 2 tygodni przed Bożym Narodzeniem ustanowiono okresem przygotowawczym. W tym czasie czytano ewangelię o zwiastowaniu NMP i o działalności Jana Chrzciciela. Za czasów papieża Grzegorza Wielkiego czas trwania Adwentu to już 4 niedziele z liturgicznym

przygotowaniem wiernych na przyjście Pana. Współczesny Adwent ma podwójne znaczenie. Ma przygotować wiernych na uroczystości Bożego Narodzenia oraz skłonić ich do refleksji o ponownym przyjściu Syna Bożego na ziemię. Dlatego Adwent nie ma wymiaru pokutnego, ale jest czasem radosnego oczekiwania na rzeczywiste przyjście Chrystusa, które uobecnia się w liturgii. Opuszczając w tym okresie Gloria oczekujemy na nowe zabrzmienie hymnu anielskiego śpiewanego podczas nocy narodzenia Jezusa. W czasie adwentu odprawiane są Msze Św. zwane Roratami (*łac. rorate coeli desuper - spuście rosę niebiosą*). Roraty zostały wprowadzone najpierw w Poznaniu w XIII w. przez Przemysława Pobożnego, a następnie w Krakowie przez Bolesława Wstydliwego.

Okres Adwentu służy zastanowieniu się i decyzji, co w ogóle świętujemy lub chcemy świętować w czasie Bożego Narodzenia. To także okazja do refleksji nad tym, jak wygląda i dokąd zmierza całe nasze życie. Podkreślanie właściwego dla tych Świąt aspektu religijnego służy skupieniu się na tym, co najważniejsze i co daje odpowiedź na pytanie o sens życia. W czasie Adwentu i Bożego Narodzenia można uświadomić sobie, że ziemskiego, a tym bardziej wiecznego szczęścia, nie przyniesie człowiekowi, ani choinka, ani prezenty pod nią, ani nawet opłatek z rodziną, lecz tylko Jezus Chrystus. Tegoroczne Boże Narodzenie to kolejne zaproszenie do tego, by za „opakowaniem”, którym są zakupy czy potrawy, dostrzec właściwy „prezent”, czyli żywego Boga. Warto przedrzeć się przez otoczkę, która czasem pomaga, ale może też przeszkadzać, i doświadczyć prawdziwej rzeczywistości tych Świąt. Wówczas przepych stołu wigilijnego czy drogie niespodzianki od Mikołaja, będą niczym w porównaniu z bogactwem wewnętrznym Boga.

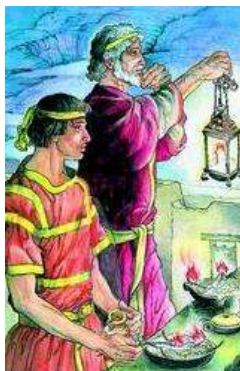
* * *

Marana tha! Przyjdź Jezu Panie!

Ewangelia wg Św. Marka (Mk 13,33-37).

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Uważajcie i czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie».

* * * * *

NIEBO ZIEMI, ZIEMIA NIEBU...

Rozpoczynamy Adwent – czas, w którym splata się miłość Boga z nadzieją człowieka. Tę nadzieję wyraża dziś Izajasz, zwracając się do Tego, który jest naszym Ojcem, aby rozdarł niebiosy i zstąpił. Bóg, który wydaje się być tak daleki, rzeczywiście zstępuje z nieba, aby odmienić los swoich wiernych. Objawia się w swoim Synu, czyli w ludzkim ciełe, abyśmy tym łatwiej mogli Go przyjąć. Jego przyjście otwiera nam niebo i pozwala wznieść się ku górze, gdzie już w całej pełni jest nam ofiarowana „łaska i pokój od Boga Ojca naszego”. Można zatem wraz z prorokiem wyrazić swój podziw wobec tego, że On czyni „tyle dla tego, co w Nim pokłada ufność”. To właśnie jest to, co niebo ofiarowuje ziemi. Ziemia jednak musi odpowiedzieć niebu, co ma się wyrazić w postawie czujnego oczekiwania. Czas ostatecznego przyjścia, ponownego rozdarcia niebios, pozostaje bowiem nieznanym. Więcej, powrót Jezusa, jak On sam nas przestrzega w Ewangelii, może nastąpić w momencie najmniej dla nas oczekiwanym. Dlatego musimy być nieustannie do tego gotowi, przygotowani jak słudzy na radosne powitanie swojego pana. W przeciwnym razie ominie nas nagroda – radość życia wiecznego. Do tego oczekiwania zostaliśmy w odpowiedni sposób przygotowani dzięki „darom łaski” (słowo i poznanie) i wyznaczonym zajęciom. W ten sposób budujemy Królestwo Boże, oczekując pełnego spotkania z naszym Ojcem. Skoro więc Bóg spełnił nasze oczekiwanie i prawdziwie staliśmy się Jego dziećmi, to i my winniśmy wypełnić Jego wolę, która na początku nowego roku liturgicznego wybrzmiewa z całą siłą w nakazie: „Czuwajcie!”.

* * * * *

Equipes Notre-Dame

Equipes Notre-Dame - Ruch Duchowości Małżeńskiej

Equipes Notre-Dame to międzynarodowy ruch duchowości małżeńskiej, którego celem jest pomaganie małżeństwom chrześcijańskim w pełnym przeżywaniu sakramentu małżeństwa.

Ruch END powstał we Francji w roku 1938 z inicjatywy kilku małżeństw, które wraz z kapłanem Henri Caffarelem przyjęły zwyczaj comiesięcznych spotkań, aby na nowo wspólnie odkrywać sens i bogactwo sakramentu małżeństwa. Założycielem Ruchu jest ksiądz Henri Caffarel (1903-1996). Jego liczne pisma i artykuły do dzisiaj stanowią żywą inspirację dla par skupionych we wspólnocie END. Mówił on m.in.: „Wymaganie świętości dotyczy właśnie was. Aby na nie odpowiedzieć, macie sakrament dla was, sakrament małżeństwa”.

Dzisiaj, kiedy w świadomości społecznej powszechnie dezawuuje się wartość małżeństwa jako trwałego związku mężczyzny i kobiety, formacja Ruchu END dla coraz większej liczby małżeństw jest podstawowym wsparciem w codziennym budowaniu relacji miłości i wzajemnego zaufania.

Propozycja formacji we wspólnocie END skierowana jest do katolickich małżeństw sakramentalnych niezależnie od wieku, stażu, liczby i wieku dzieci. Duża różnorodność małżeństw w danej ekipie pozwala na wzajemne ubogacanie się przez dzielenie się doświadczeniami.

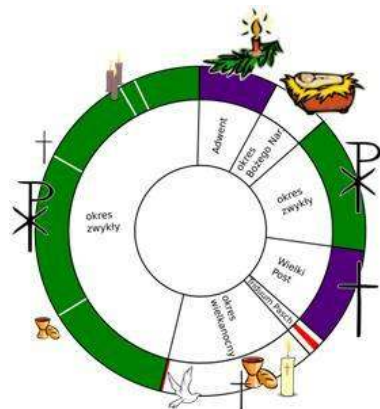
Małżeństwa wstępujące do Ruchu tworzą ekipy, składające się z 4-7 małżeństw. Jedno z małżeństw ekipy zostaje parą odpowiedzialną. Każda ekipa zapewnia sobie stałą pomoc kapłana - doradcy duchowego.

Wszystkich zainteresowanych zapraszamy na spotkanie informacyjne, które odbędzie się w niedzielę 7 XII, po mszy św. o godz. 15, w salce przy kościele pw. Św. Brunona w Łomży.

Kontakt dla zainteresowanych przystąpieniem do Ruchu: <http://www.end.org.pl>, e-mail: garliccy@wp.pl

Rok liturgiczny

Kościół jest umiejscowiony w czasie. Został przez Chrystusa (żyjącego w czasie) założony w czasie; w nim działa i realizuje swoje posłannictwo. Rok liturgiczny to cały czas, jaki obchodzi Kościół; który uświęca poprzez wspomnianie dzieł Bożych. Rok liturgiczny jest więc nieustannym wyznaniem wiary, ale także i urzeczywistnieniem misterii wiary, zwłaszcza Bożego planu zbawienia tzw. misterium paschalnego: męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Jest czasem świętowania, w którego centrum jest Jezus Chrystus: "centrum czasu i historii" (z encykliki *Redemptor Hominis*). W ciągu całego roku liturgicznego przeżywamy

i celebrowujemy pełnię Dobrej Nowiny, niejako streszczenie naszej wiary.

Rok liturgiczny to nic innego, jak świętowanie całego życia Chrystusa - tajemnicy jego ziemskiej działalności, męki, śmierci i zmartwychwstania, słowem; całej historii zbawienia, począwszy od czasów Starego Testamentu. Czy zdołalibyśmy ogarnąć wszystkie tajemnice naszego zbawienia, gdyby obchód ten nie był "rozłożony" na cały rok? W Konstytucji o Liturgii o roku liturgicznym czytamy: "Kościół [w roku liturgicznym] odsłania całe misterium Chrystusa, począwszy od Wcielenia i Narodzenia aż do Wniebowstąpienia, do dnia Zesłania Ducha Świętego oraz oczekiwania błogosławionej nadziei i przyjścia Pańskiego. W ten sposób obchodząc misteria Odkupienia, Kościół otwiera bogactwa zbawczych czynów i zasług swojego Pana, tak że one uobecniają się niejako w każdym czasie, aby wierni zetknęli się z nimi i dostąpili łaski zbawienia" (KL 102). Paschalne misterium Chrystusa, a więc Jego i nasze przejście ze śmierci do życia, świętujemy więc nie tylko w Okresie Wielkanocnym, ale... przez cały rok, szczególnie zaś - w niedzielę.

W roku liturgicznym nie tylko upamiętniamy, wspominamy jakieś dawne, minione, nic nie oddziaływujące na dzisiejszą rzeczywistość wydarzenia. My te wydarzenia urzeczywistniamy, sprawiamy, że niemal dzieją się one tu i teraz! Dlatego gromadząc się na Eucharystii niedzielnej nie możemy powiedzieć, że "dziś wspominamy 2000 rocznicę zmartwychwstania Chrystusa". Trzeba by raczej powiedzieć: "upamiętniając zmartwychwstanie Chrystusa sprzed 2000 lat, On sam; żywy i prawdziwy na nowo je urzeczywistnia, czyniąc nas jego świadkami!". Pisał o tym papież Pius XII w encyklice *Mediator Dei* z 1947 r.: "Rok liturgiczny nie jest zimnym i bezładnym przedstawianiem spraw dotyczących się minionych czasów, ani też prostym i czczym przypomnieniem wypadków dawnych czasów. Jest to sam Chrystus, którego tajemnice są nieustannie obecne i działające" (MD cz. III, II).

* * * * *

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- w **środe**, 3 grudnia – **św. Franciszek Ksawery**, jezuita, misjonarz, główny patron misji katolickich, który żył w XVI wieku;
- w **czwartek**, 4 grudnia – **św. Barbara**;
- w **sobotę**, 6 grudnia – **św. Mikołaj**.

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dziś przypada pierwsza niedziela Adwentu i nowego roku kościelnego, który będziemy przeżywać w Polsce pod hasłem: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”. Adwent to czas świętego i radosnego oczekiwania na spotkanie ze Zbawicielem w święta Bożego Narodzenia i w dniu ostatecznym. Dzieli się on na dwie części; pierwsza z nich, do 16 grudnia, kieruje nasze myśli ku wieczności, zaś druga, od 17 grudnia, zwraca nasze myśli ku Bożemu Narodzeniu.
2. W dni powszednie Adwentu o godz. 7⁰⁰ „roraty”, czyli Msza Święta wotywna o Matce Bożej. Maryja jest dla nas wzorem przygotowania się na przyjście Pana Jezusa. Zachęcamy do licznego udziału w „roratach”, a rodziców prosimy, by pomogli swoim dzieciom wykonać lub nabyć lampiony adwentowe i w miarę swoich możliwości zechcieli towarzyszyć im w drodze do kościoła.
3. W tym tygodniu przypadają: pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca. W czwartek po Mszy św. o godz. 18⁰⁰ – godzina święta połączona z modlitwami o powołania do służby Bogu. Spowiedź święta w pierwszy piątek od godz. 17⁰⁰.
4. Za tydzień, w drugą niedzielę Adwentu, przypada Dzień Modlitw za Kościoł na Wschodzie. Odbędzie się zbiórka do puszek na Fundusz Pomocy temuż Kościołowi.
5. W przyszłą niedzielę - 7 grudnia – po Mszy Św. o godz. 15⁰⁰ – spotkanie informacyjne na temat Equipes Notre-Dame – jest to wspólnota skupiająca małżeństwa. Zapraszamy małżeństwa pragnące zapoznać się z tą duchowością.
6. W poniedziałek, 1 grudnia, po Mszy Św. o godz. 18.00 - Spotkanie Biblijne - w sali konferencyjnej przy kancelarii parafialnej - Zapraszamy!

*Wasz Proboszcz***Zapraszamy do Grup Parafialnych**

- Odnowa w Duchu Świętym (w poniedziałki po Mszy św. o godz. 18⁰⁰)
- Oaza (młodzieży w piątki po Mszy św. o godz. 18⁰⁰, dzieci I i II czwartek miesiąca godz. 16³⁰)
- Zespół Soli Deo (próba w piątki godz. 20⁰⁰)
- Schola dziecięca (próba w soboty godz. 9⁰⁰)
- chór parafialny (próba w środy po Mszy św. o godz. 18⁰⁰)
- Ministranci (zbiórka w soboty godz. 10⁰⁰)
- Różaniec rodziców za dzieci (w pierwszy dzień każdego miesiąca o godz. 17⁰⁰)
- Wspólnota Intronizacji NSPJ (adoracja w każdą niedzielę po Mszy św. o godz. 7⁰⁰)
- Parafialny zespół Caritas (w pierwszy wtorek miesiąca o godzinie 16⁰⁰)
- Koła Żywego Różańca
- Ruch rodzin Nazaretańskich (W każdy wtorek od godz. 17⁰⁰ adoracja prowadzona przez RRN. Spotkania GRUPY MAŁŻEŃSKIEJ RRN (Rodziców i Dzieci) co drugi piątek po mszy św. o godz. 18⁰⁰. Spotkania dorosłych członków i sympatyków RRN w każdą środę o godz. 17⁰⁰ na zapleczu.)
- Ruch modlitewny Adoremus (adoracja w każdą ostatnią niedzielę m-ca po Mszy św. o godz. 18⁰⁰)
- Parafialna świetlica „Bonifacy” (spotkania w piątki o godz. 16⁰⁰)

Porządek nabożeństw w naszym kościele**Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰****w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.****Kancelaria czynna Pn. – Czw. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰****Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu**

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.comstrona internetowa: www.brunon.lomza.pl